

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 641/2018
11.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Момир Станисављевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „ББ“ из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4149/16 од 13.07.2017. године, на седници већа одржаној 11.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4149/16 од 13.07.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П1 9/16 од 10.08.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се поништи решење о отказу уговора о раду туженог број ... од 24.12.2015. године у целисти као незаконито, као и да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад и распореди је на радно место у складу са њеном стручном спремом, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4149/16 од 13.07.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја П1 9/16 од 10.08.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилња, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је ревизија тужиље неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на пословима ... у стоматолошкој служби до 31.12.2015. године, када јој је решењем туженог број ... од 24.12.2015. године отказан уговор о раду, јер је услед организационих промена престала потреба за њеним радом. Правилником о организацији и систематизацији послова код туженог број ... од 09.11.2015. године, тужени је смањио број запослених у служби за стоматолошку заштиту, између осталих и на радном месту стоматолошких сестара и техничара, а на основу дописа Министарства здравља од 07.10.2015. године и Закључка Владе од 06.11.2015. године. У складу са дописом Министарства здравља од 07.10.2015. године, а ради утврђивања вишка запослених тужени је на основу одлуке директора формирао комисију која је спровела оцењивање запослених у служби за стоматолошку заштиту, међу којима је и тужила. Оцењивање је извршено на основу критеријума који су од стране репрезентативних синдиката на новоу Републике Србије, утврђени, а који су усвојени на Седници управног одбора туженог дана 12.11.2005. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је правилно побијаном одлуком одбијен тужбени захтев тужиле за поништај решења туженог од 24.12.2015. године којим је тужиле отказан уговор о раду применом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 75/14), с обзиром да је на радном месту тужиле смањен број извршилаца доношењем Правилника о организацији и систематизацији радних места код туженог, да је решење о престанку радног односа донето у законито спроведеном поступку утврђивања вишка запослених, у којем су правилно примењени критеријуми приликом оцењивања запослених.

С бзиром на претходно, а супротно наводима ревизије, правилно су примењене одредбе члана од 153 – 158 Закона о раду, односно тужени није био у обавези да донесе програм решавања вишка запослених имајући у виду да је укупан број запослених код туженог био 232, а да је спорном приликом отказ уговора о раду добило 11 запослених, а што тужила није ни спорила током поступка.

Супротно ревизијским наводима, приликом оцењивања запослених примењени су критеријуми које је доставило Министарства здравља, а који су 06.11.2015. године предложени од стране репрезентативних синдиката у области здравства на нивоу РС.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић